

ZAKON

O PROMOCIJI KMETIJSKIH IN ŽIVILSKIH PROIZVODOV (ZPKŽP)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina)

Ta zakon določa javni interes Republike Slovenije na področju promocije kmetijskih in živilskih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: promocija), vrste in oblike promocije, načrtovanje promocije, financiranje promocije, prispevek za promocijo, zbiranje, upravljanje in vodenje osebnih in drugih podatkov o zavezancih za prispevek, organe in posvetovalna telesa za promocijo, izvajanje strokovnih nalog in nadzor izvajanja zakona.

2. člen (zagotavljanje javnega interesa za promocijo)

(1) Javni interes na področju promocije se uresničuje:

- s sistemskim financiranjem, načrtovanjem in izvajanjem promocije;
- z izboljšanjem informiranosti potrošnikov o pridelavi in predelavi ter o kakovosti, varnosti, posebnih lastnostih in prehranjevalnih koristih kmetijskih in živilskih proizvodov;
- z utrjevanjem kompetenc potrošnikov pri odločanju za nakup kmetijskih in živilskih proizvodov z neodvisnimi, verodostojnimi informacijami;
- s spodbujanjem sodelovanja kmetijskih pridelovalcev, živilsko predelovalnih podjetij, njihovih reprezentativnih organizacij in države pri načrtovanju, financiranju in izvajanju promocije;
- s krepitevijo konkurenčnosti agroživilstva v Republiki Sloveniji;
- s povečanjem prodaje slovenskih kmetijskih in živilskih proizvodov potrošnikom;
- s spodbujanjem lokalne pridelave in potrošnje;
- z možnostjo za vključitev kmetijskih in živilskih proizvodov iz shem kakovosti oziroma prostovoljnih označb v promocijo po tem zakonu;
- z vplivom zavezancev za plačilo prispevka na načrtovanje promocije in namensko porabo zbranih sredstev na podlagi tega zakona.

(2) Civilna družba je udeležena v postopku oblikovanja in spremljanja promocije preko kmetijske in živilske stroke in zainteresirane javnosti na način, kot ga določa ta zakon.

3. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

- promocija pomeni skupno splošno promocijo, promocijo shem kakovosti in prostovoljnih označb ter tako zaščitenih proizvodov;
- skupna splošna promocija je zagotavljanje splošnih informacij o pridelavi, predelavi, lastnostih kmetijskih in živilskih proizvodov ter o njihovih prehranjevalnih koristih in priporočeni rabi;
- promocija shem kakovosti in prostovoljnih označb zajema aktivnosti v skladu s predpisi Evropske unije, ki urejajo državne pomoči;
- sheme kakovosti so sheme po predpisih, ki urejajo kmetijstvo, oziroma predpisih Evropske unije, ki neposredno urejajo sheme kakovosti;
- prostovoljne označbe so označbe, ki jih urejajo predpisi o kmetijstvu, oziroma se vzpostavijo na podlagi predpisov Evropske unije, ki neposredno urejajo prostovoljne označbe;
- kmetijski in živilski proizvodi so proizvodi iz priloge I Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o delovanju Evropske

unije (UL C št. 306 z dne 17. 12. 2007, str. 1) in proizvodi iz priloge II Uredbe Sveta (ES) št. 1216/2009 z dne 30. november 2009 o trgovinskih režimih za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov (UL L št. 328 z dne 15. 12. 2009, str. 10);

- interna realizacija pomeni predelavo lastnih primarnih kmetijskih proizvodov, ki so namenjeni prodaji na trgu;
- kupec je fizična in pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik, ki opravlja dejavnost proizvodnje živil in proizvodnje pijač v oddelkih C10 in C11 standardne klasifikacije dejavnosti, če se ukvarja z zakolom živali, s predelavo mleka, mesa divjadi, krušnega žita, grozdja za vino, sadja, vrtnin in oljk in kupi primarne kmetijske proizvode neposredno od nosilca kmetijskega gospodarstva ali rejca divjadi v oborah ali posrednika ali opravlja storitve v okviru teh dejavnosti;
- posrednik ali posrednica (v nadaljnjem besedilu: posrednik) je pravna ali fizična oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik, ki odkupuje primarne kmetijske proizvode z namenom, da jih proda oziroma naroči storitev kupcu;
- krušno žito je žito, ki je odkupljeno v mlinih in je namenjeno prehrani ljudi;
- nosilec ali nosilka kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: nosilec kmetijskega gospodarstva) je nosilec kmetijskega gospodarstva po zakonu, ki ureja kmetijstvo;
- register kmetijskih gospodarstev je register kmetijskih gospodarstev po zakonu, ki ureja kmetijstvo;
- čebelja družina je čebelja družina v skladu s pravilnikom, ki ureja označevanje čebelnjakov in stojišč;
- skupina proizvajalcev je skupina proizvajalcev po zakonu, ki ureja kmetijstvo;
- svet za promocijo je strokovno in usklajevalno telo ministra na področju promocije kmetijskih in živilskih proizvodov;
- KMG-MID je identifikacijska številka kmetijskega gospodarstva po zakonu, ki ureja kmetijstvo;
- zunanji strokovnjaki so strokovnjaki s področja promocije kmetijskih in živilskih sektorjev in niso zaposleni v državni upravi;
- reprezentativni interesni zastopniki so nevladne organizacije organizirane kot društva ali zveze društev, gospodarsko interesna združenja s področja agroživilstva, zbornice, sindikati, zadružne zveze, ki na nacionalni ravni predstavljajo primarne proizvajalce, potrošnike, trgovska podjetja in živilsko predelovalno dejavnost.

II. VRSTE PROMOCIJE, OBLIKE PROMOCIJE IN NAČRTOVANJE PROMOCIJE

4. člen

(vrste promocije)

(1) Promocija se izvaja kot:

- skupna splošna promocija in
- promocija shem kakovosti in prostovoljnih označb ter promocija proizvodov iz shem kakovosti in proizvodov, označenih s prostovoljnimi označbami, če dosega najmanj določen odstotek proizvodnje, odstotek površine ali delež tržne proizvodnje, ki ga predpiše ministrica oziroma minister, pristojen za kmetijstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: minister).

(2) Sektorji, za katere se lahko izvaja promocija, so:

- sektor pridelave in predelave mleka,
- sektor pridelave in predelave mesa,
- sektor pridelave in predelave sadja,
- sektor pridelave in predelave vrtnin,
- sektor pridelave in predelave žit,
- sektor pridelave in predelave oljk,
- sektor pridelave in predelave grozdja za vino,
- sektor pridelave medu.

5. člen

(oblike promocije)

(1) Oblike promocije so:

- razširjanje strokovnih in znanstvenih spoznanj z izobraževanjem, informiranjem in oglaševanjem v tiskanih medijih, po radiu, televiziji, na oglasnih panojih, svetovnem spletu, v tiskovinah, digitalnih in drugih medijih oglaševanja in

informiranja;

- organiziranje promocijskih prireditev, razstav, sejmov, prodajnih obiskov in podobnih dogodkov v zvezi z odnosi z javnostmi;
- raziskovanje trga, statistične analize in ocenjevanje učinkovitosti programa promocije.

(2) Podrobnejši obseg oblik in vsebin promocije se določi s programom iz 7. člena tega zakona.

6. člen (strateški načrt promocije)

(1) Strateški načrt promocije določa dolgoročne usmeritve za načrtovanje in izvajanje promocije.

(2) Strateški načrt promocije vsebuje zlasti analizo stanja na trgih kmetijskih in živilskih proizvodov Republike Slovenije in drugih držav, opredelitev srednjeročnih razvojnih priložnosti ter vsebinska in okvirna finančna izhodišča, vključno s predvidenimi proračunskimi sredstvi za promocijo za šestletno programsko obdobje.

(3) Strateški načrt promocije mora biti izdelan na podlagi raziskav trga, ocene razvojnega potenciala določenega sektorja ter na podlagi usmeritev sveta za promocijo in sektorskih ter posvetovalnih odborov iz 25. člena tega zakona. Svet za promocijo pripravi usklajen predlog strateškega načrta promocije, ki ga predlaga ministru.

(4) Strateški načrt promocije sprejme Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) za obdobje šestih let, in sicer najpozneje šest mesecev pred prenehanjem veljavnosti strateškega načrta za preteklo obdobje.

7. člen (program promocije)

(1) Minister na podlagi strateškega načrta promocije določi sektorje, za katere se izvaja promocija po tem zakonu.

(2) Program promocije je izvedbeni dokument strateškega načrta promocije iz prejšnjega člena, ki natančneje določa cilje in oblike promocije iz 5. člena tega zakona, trajanje in raven njihovih izvajanj, finančni načrt predvidenih oblik promocije ter merila in pogoje za porabo sredstev v skladu s predpisi, ki urejajo državne pomoči.

(3) Program promocije sprejme minister za obdobje treh let in z odredbo predpiše sektorje, ki so vključeni v program promocije.

III. FINANCIRANJE

8. člen (viri in način financiranja promocije)

(1) Promocija se financira iz:

- proračuna Republike Slovenije;
- namenskih sredstev proračuna Republike Slovenije, ki so zbrana na podlagi tega zakona (v nadaljnjem besedilu: namenska sredstva);
- prostovoljno zbranih namenskih sredstev, vplačanih v proračun Republike Slovenije;
- drugih virov.

(2) Najmanj 50 odstotkov namenskih sredstev, zbranih iz prispevkov kupcev kot zavezancev po drugi alineji prvega odstavka 10. člena tega zakona, se nameni za skupno splošno promocijo, preostanek sredstev iz prispevka pa za promocijo shem kakovosti in prostovoljnih označb.

(3) Namenska sredstva, zbrana od nosilcev kmetijskih gospodarstev kot zavezancev po prvi alineji prvega odstavka 10.

člena tega zakona, se v celoti nameni za promocijo shem kakovosti in prostovoljnih označb.

(4) V programu promocije se določi predvideni obseg sredstev, zbranih na podlagi druge, tretje in četrte alineje prvega odstavka tega člena, ki se namenijo za skupno splošno promocijo, in predvideni obseg sredstev, ki se namenijo za promocijo shem kakovosti oziroma prostovoljnih označb. Pri tem je treba upoštevati, da se iz proračuna Republike Slovenije zagotovi najmanj 40 odstotkov s programom promocije predvidenih sredstev.

(5) Sredstva, zbrana za promocijo shem kakovosti in prostovoljnih označb, se začnejo koristiti, ko so vzpostavljene sheme kakovosti oziroma prostovoljne označbe iz druge alineje prvega odstavka 4. člena tega zakona.

(6) Sredstva, zbrana iz prispevkov določenega sektorja, se smejo porabiti samo za promocijo tega sektorja, in sicer tako, da se v obdobju treh let za promocijo določenega sektorja nameni toliko sredstev, kot jih je bilo v tem obdobju od tega sektorja zbranih.

IV. OBVEZNI PRISPEVEK ZA PROMOCIJO

9. člen (prispevek)

(1) Za izvajanje promocije po tem zakonu se plačuje prispevek (v nadaljnjem besedilu: prispevek).

(2) Prispevek je obvezen za zavezance iz sektorjev, za katere se na podlagi strateškega načrta potrdi program promocije.

(3) Višino prispevka na podlagi 11. člena tega zakona za posamezno koledarsko leto določi vlada, vendar največ do višine, določene v drugem, tretjem in četrtem odstavku 11. člena tega zakona.

(4) Vlada z uredbo določi začetek plačevanja prispevka za zavezance iz posameznega sektorja.

10. člen (zavezanec za plačilo prispevka)

(1) Zavezanec za plačilo prispevka iz prejšnjega člena je:

- nosilec kmetijskega gospodarstva, ki se ukvarja s primarno kmetijsko proizvodnjo medu, mleka, krušnega žita, grozdja za vino, sadja, vrtnin, oljk in z rejo živali (v nadaljnjem besedilu: nosilec kmetijskega gospodarstva) in je vpisan v Register kmetijskih gospodarstev (v nadaljnjem besedilu: RKG),
- kupec.

(2) Prispevek so dolžni plačati vsi zavezanci iz prejšnjega odstavka v posameznem sektorju, ki je na podlagi programa promocije vključen v promocijo po tem zakonu. Prispevek so dolžni plačati ne glede na to, ali vstopijo v shemo kakovosti oziroma prostovoljno označbo.

(3) Ne glede na tretji odstavek 11. člena tega zakona niso zavezanci za plačilo prispevka nosilci kmetijskega gospodarstva, ki imajo v uporabi manj kot 0,5 hektarja njiv za pridelavo vrtnin na prostem ali 0,2 hektarja v zaprtih prostorih ali 0,3 hektarja intenzivnih sadovnjakov.

11. člen (osnove za določitev prispevka)

(1) Prispevek se plačuje od:

- enote za predelavo odkupljenih, v interni realizaciji predelanih ali v storitveni zakol prejetih živali, mleka, krušnega žita, grozdja za vino, sadja, vrtnin in oljk (v nadaljnjem besedilu: primarni kmetijski proizvodi) oziroma
- hektarja kmetijskih površin, na katerih se pridelujejo vrtnine na prostem ali v zaprtih prostorih, oziroma kjer se

kmetijske površine uporabljajo za intenzivne sadovnjake (v nadaljnjem besedilu: kmetijske površine) oziroma - čebeljih družin, ki so označene v skladu s predpisom, ki ureja označevanje čebelnjakov in stojišč.

(2) Prispevek od primarnih kmetijskih proizvodov iz prve alineje prejšnjega odstavka, ki ga plačata zavezanca iz prve in druge alineje prvega odstavka 10. člena tega zakona vsak do polovice, se obračuna in znaša največ na:

- glavo govedi in konj, starih nad eno leto, 3,63 eura,
- glavo govedi in konj, starih do enega leta, 1,09 eura,
- glavo prašiča za pitanje, 0,73 eura,
- glavo drobnice, 0,73 eura,
- glavo divjadi, rejene v oborah, 0,73 eura,
- glavo perutnine, 0,006 eura,
- tono mleka, 2,91 eura,
- tono krušnega žita, 1,5 eura,
- tono grozdja za vino, 6 eurov,
- tono sadja za predelavo, 1,5 eura,
- tono vrtnin za predelavo, 1,5 eura,
- tono oljk za predelavo, 1,5 eura.

(3) Prispevek od kmetijskih površin iz druge alineje prvega odstavka tega člena se obračuna letno in znaša največ na:

- hektar njive za pridelavo vrtnin na prostem, 94 eurov,
- hektar njive za pridelavo vrtnin v zaprtih prostorih, 508 eurov in
- hektar intenzivnega sadovnjaka, 94 eurov.

Vlada s predpisom, ki določi letno višino prispevka, podrobneje predpiše višino prispevka za posamezne sadne vrste in način pridelave vrtnin.

(4) Prispevek od čebeljih družin iz tretje alineje prvega odstavka tega člena se obračuna na čebeljo družino in znaša največ 0,5 eura.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena prispevka od kmetijskih površin oziroma prispevka na čebeljo družino ne plača zavezanec, katerega skupni prispevek od vseh kmetijskih površin oziroma od števila čebeljih družin znaša manj kot 10 eurov.

12. člen

(izjeme pri plačilu prispevka od primarnih kmetijskih proizvodov)

(1) Za primarne kmetijske proizvode, ki se vnašajo na območje Republike Slovenije, zavezanec ne plača prispevka, če dokaže, da primarni kmetijski proizvod nima izvora v Republiki Sloveniji.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se prispevek plača za živali, katerih izvor je v državah članicah Evropske unije ali tretjih državah in so bile od dneva vnosa v Republiko Slovenijo v Republiki Sloveniji rejene več kot 90 dni oziroma več kot 15 dni pri perutnini oziroma več kot 60 dni pri prašičih in drobnici.

13. člen

(obračunavanje in pobiranje prispevka od primarnih kmetijskih proizvodov)

(1) Prispevek obračuna, pobere in plača kupec.

(2) Kupec iz prejšnjega odstavka je dolžan obračunati, pobrati in odvesti prispevek nosilcu kmetijskega gospodarstva od odkupljenih in predelanih ali v zakol prejetih količin tako, da višino prispevka pomnoži s podatkom o količini odkupljenih in predelanih ali v zakol prejetih količinah živali, mleka, grozdja, oljk oziroma krušnih žit. Kupec za obračunan prispevek zmanjša kupnino od odkupljenega mleka, krušnih žit, grozdja, oljk ali živali nosilcu kmetijskega gospodarstva.

(3) Kupec je enak prispevek, kot ga v skladu s prejšnjim odstavkom obračuna in plača za nosilca kmetijskega gospodarstva, vsakokrat dolžan obračunati in odvesti kot zavezanec iz druge alineje prvega odstavka 10. člena tega zakona od odkupljenih, v interni realizaciji predelanih ali v storitveni zakol prejetih količin živali, mleka, grozdja, oljk in krušnih žit.

(4) Kupec sadja in vrtnin prispevek obračuna in plača le kot zavezanec iz druge alineje prvega odstavka 10. člena tega zakona od odkupljenih količin tako, da višino prispevka pomnoži s podatkom o količini odkupljenih oziroma v interni realizaciji predelanih količin sadja in vrtnin.

(5) Če je zavezanec primarni proizvajalec in hkrati kupec (interna realizacija), plača prispevek kot nosilec kmetijskega gospodarstva na podlagi prve alineje prvega odstavka 10. člena tega zakona, kot kupec pa na podlagi druge alineje prvega odstavka 10. člena tega zakona.

(6) Če posrednik odkupi primarne kmetijske proizvode in jih proda za predelavo kupcu, je prispevek za mleko, grozdje za vino, krušno žito ali živali dolžan zase in za nosilca kmetijskega gospodarstva plačati kupec in ne posrednik. V tem primeru posrednik od kupnine odšteje prispevek nosilcu kmetijskega gospodarstva. Kupec pa za znesek prispevka, ki ga je dolžan plačati nosilec kmetijskega gospodarstva, posredniku zmanjša kupnino odkupljenega primarnega kmetijskega proizvoda. Če kupec odkupi sadje ali vrtnine, je prispevek dolžan plačati kupec samo zase kot zavezanec iz druge alineje prvega odstavka 10. člena tega zakona od odkupljene količine.

(7) Če nosilec kmetijskega gospodarstva ali posrednik naroči storitev predelave ali zakola primarnih kmetijskih proizvodov kupcu, je prispevek za mleko, grozdje za vino, krušno žito ali živali dolžan za posrednika in za nosilca kmetijskega gospodarstva plačati kupec. V tem primeru kupec obračuna prispevek iz drugega in tretjega odstavka tega člena nosilcu kmetijskega gospodarstva ali posredniku. Posrednik za znesek prispevka nosilca kmetijskega gospodarstva nosilcu kmetijskega gospodarstva zmanjša kupnino predelanega primarnega kmetijskega proizvoda.

(8) Če kupec določeno količino odkupljenih primarnih kmetijskih proizvodov proda kot primarni kmetijski proizvod in zanj ni mogoče določiti nosilca kmetijskega gospodarstva, se vrednost prispevka za odkupljene in predelane primarne kmetijske proizvode sorazmerno razdeli na vse nosilce kmetijskih gospodarstev, ki so v obračunskem obdobju za prispevek dobavili primarne kmetijske proizvode.

(9) Kupec mora odvesti prispevek tudi, če ga ne obračuna in ne pobere na podlagi prvega odstavka tega člena.

(10) Za storitveni zakol za lastno uporabo v gospodinjstvu se prispevek ne plačuje.

14. člen

(roki in način plačila prispevka od primarnih kmetijskih proizvodov)

(1) Kupec prispevek zase in za nosilca kmetijskega gospodarstva, na podlagi prvega odstavka 10. člena tega zakona mesečno obračuna in plača do 20. dne v mesecu za pretekli mesec na račun v skladu s predpisom, ki ureja vplačilne račune ter način plačevanja in razporejanja javno finančnih prihodkov. Sredstva so namenska in prihodek proračuna Republike Slovenije, namenjena so financiranju oblik promocije iz prve in druge alineje prvega odstavka 5. člena tega zakona po programu iz 7. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, kupec lahko obračuna in plača prispevek enkrat letno, vendar najkasneje do 31. januarja za preteklo leto.

15. člen

(izterjava prispevka od primarnih kmetijskih proizvodov)

(1) Obračunavanje in plačevanje prispevka od primarnih kmetijskih proizvodov nadzira kmetijski inšpektor.

(2) Odločbo kmetijskega inšpektorja o naložitvi plačila prispevka od primarnih kmetijskih proizvodov izvršuje Carinska uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: CURS) po predpisih o davčni izvršbi.

16. člen

(obračunavanje, pobiranje in izterjava prispevka od kmetijskih površin in čebeljih družin)

(1) Odmero prispevka od kmetijskih površin iz tretjega odstavka 11. člena tega zakona na podlagi odločbe o odmerjenem prispevku za promocijo izvede Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: ARSKTRP), in sicer tako, da višino prispevka iz tretjega odstavka 11. člena tega zakona pomnoži s kmetijskimi površinami iz RKG, ki jih ima zavezanec v uporabi.

(2) Odmero prispevka od čebeljih družin iz tretje alineje prvega odstavka 11. člena tega zakona na podlagi odločbe o odmerjanju prispevka za promocijo izvede ARSKTRP, in sicer tako, da višino prispevka iz četrtega odstavka 11. člena tega zakona pomnoži s podatkom o številu čebeljih družin iz Centralnega registra čebelnjakov (v nadaljnjem besedilu: CRČ), na dan 31. oktober v preteklem letu, ki jih ima zavezanec označene v skladu s predpisom, ki ureja označevanje čebelnjakov in stojišč.

(3) Prispevek od kmetijskih površin iz prvega odstavka tega člena se obračuna nosilcem kmetijskega gospodarstva iz prve alineje prvega odstavka 10. člena tega zakona enkrat letno za preteklo leto na podlagi podatkov, vpisanih v RKG oziroma CRČ.

(4) O pritožbi zoper odločbo iz prejšnjega odstavka odloča ministrstvo pristojno za kmetijstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo). Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.

(5) Izvršbo prispevka, določenega v tem členu, opravi CURS po predpisih, ki urejajo izvršbo davkov.

(6) Za odmero, plačevanje, izvršbo, zastaranja in druga vprašanja postopka se uporablja zakon, ki ureja davčni postopek.

17. člen

(roki in način plačila prispevka od kmetijskih površin)

Nosilec kmetijskega gospodarstva mora prispevek, odmerjen z odločbo, na podlagi prejšnjega člena plačati v roku 20 dni od prejema odločbe o odmerjenem znesku prispevka za promocijo.

18. člen

(oprostitev plačila prispevka v primerih naravnih nesreč)

(1) Kmetijska gospodarstva, ki so bila prizadeta zaradi naravnih in drugih nesreč in jim je bila škoda ocenjena in potrjena v skladu s predpisi, ki urejajo naravne nesreče, so oproščena plačila prispevka za sektorje, v katerih je nastala škoda, če znaša škoda več kot 30 odstotkov.

(2) Prizadeto kmetijsko gospodarstvo je oproščeno plačila prispevka v celoti, od potrditve škode naprej za obdobje enega leta. V primeru letnega obračuna prispevka se za oprostitev plačila obračuna sorazmeren delež dvanajstih mesecev v posameznem koledarskem letu.

V. ZBIRANJE, UPRAVLJANJE IN VODENJE OSEBNIH IN DRUGIH PODATKOV O ZAVEZANCIH

19. člen
(evidenca o zavezancih)

(1) Za izvrševanje nalog odmere, obračuna, pobiranja in izterjave prispevka ter nadzora po tem zakonu ministrstvo upravlja in vodi evidenco o zavezancih iz 10. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: evidenca).

(2) V evidenci iz prejšnjega odstavka se obdelujejo naslednji osebni in drugi podatki:

- osebno ime ter naslov stalnega ali začasnega prebivališča fizičnih oseb,
- firma in sedež ter naslov pravnih oseb in samostojnih podjetnikov posameznikov,
- davčna številka,
- KMG-MID gospodarstva,
- površina kmetijskih zemljišč s proizvodnjo vrtnin in sadja,
- število čebeljih družin.

(3) Zavezanci iz drugega odstavka 10. člena tega zakona, ki še niso vpisani v evidenci subjektov po zakonu, ki ureja kmetijstvo, so dolžni pred prvo odmero prispevka urediti vpis v evidenci subjektov. Ministrstvo njihove podatke za evidenco zavezancev prevzame iz evidence subjektov, ki jo vodi po zakonu, ki ureja kmetijstvo.

(4) Podatke o zavezancih iz prvega odstavka 10. člena tega zakona ministrstvo v evidenco zavezancev prenese iz RKG.

(5) ARSKTRP za izvajanje 16. člena tega zakona iz evidence zavezancev pridobi in nadalje obdeluje podatke, ki so potrebni za obračunavanje, pobiranje in izterjavo prispevkov od kmetijskih površin in čebeljih družin.

(6) Osebne podatke iz evidence zavezancev ministrstvo obdeluje v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(7) Ministrstvo mora s podatki iz drugega odstavka tega člena, ki so davčna tajnost, ravnati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(8) Podatki iz evidence o zavezancih se za namene tega zakona hranijo tri leta od plačila prispevka.

20. člen
(evidenca skupine proizvajalcev)

(1) Skupina proizvajalcev določene sheme kakovosti se mora za potrebe tega zakona registrirati v skladu s predpisom, ki ureja priznanje skupin proizvajalcev iz shem kakovosti, in mora vzpostaviti interne evidence o količinah proizvedenih in prodanih proizvodov svojih članov, vključenih v sheme kakovosti.

(2) Proizvajalec, vključen v prostovoljne označbe, se mora za potrebe tega zakona vpisati v evidenco v skladu s predpisom, ki ureja pogoje in način prostovoljnega označevanja kmetijskih pridelkov in živil, in mora vzpostaviti interne evidence o količinah proizvedenih in prodanih proizvodov, ki se označujejo s prostovoljno označbo.

(3) Skupina proizvajalcev določene sheme kakovosti in proizvajalec, vključen v prostovoljno označbo, mora podatke iz evidenc iz prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka posredovati ministrstvu v rokih, ki jih določajo predpisi s tega področja.

21. člen
(evidenca o plačanem prispevku od primarnega
kmetijskega proizvoda, ki jo vodi kupec)

(1) Kupec mora za potrebe nadzora in izterjave prispevka po tem zakonu voditi evidenco o plačanem prispevku, iz

katere mora biti razvidna količina in vrsta proizvoda, od katerega je bil obračunan prispevek za kupca in za nosilca kmetijskega gospodarstva, datum obračuna in nakazila prispevka, znesek, ki je bil obračunan kot prispevek (seznam plačil prispevka v preteklem mesecu po zavezancih), ter podatki zavezanca: ime in priimek, naslov, firma, sedež, KMG-MID in davčna številka.

(2) Kupec je dolžan podatke iz evidence iz prejšnjega odstavka hraniti tri leta od plačila prispevka.

VI. ORGANI IN POSVETOVALNA TELES A ZA PROMOCIJO

22. člen

(organiziranost promocije)

(1) Promocijo izvajajo ministrstvo, organi v njegovi sestavi in svet za promocijo.

(2) Svet za promocijo lahko oblikuje sektorske odbore in posvetovalne odbore.

23. člen

(sestava sveta za promocijo)

(1) Svet za promocijo ima osem članov, ki se imenujejo za dobo petih let.

(2) Člane sveta za promocijo imenuje vlada, in sicer:

- dva na predlog ministra;
- dva na predlog Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije;
- enega na predlog Zadružne zveze Slovenije;
- tri na predlog Gospodarske zbornice Slovenije, Zbornice kmetijskih in živilskih podjetij.

(3) Člani sveta za promocijo med seboj izberejo predsednika oziroma predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik). Predsednik imenuje izmed članov sveta za promocijo svojega namestnika.

(4) S poslovnikom se podrobneje določi način delovanja sveta za promocijo.

24. člen

(naloge sveta za promocijo)

Svet za promocijo opravlja naslednje naloge:

- na predlog sektorskih odborov predlaga sektorje, za katere se izvaja promocija;
- na predlog sektorskih odborov predlaga višino prispevka za promocijo po sektorjih;
- predlaga usmeritve za strateški načrt promocije in program promocije;
- predlaga ministru program promocije ter letno poročilo o izvajanju programa;
- predlaga ministru odstotek proizvodnje, odstotek površine ali delež tržne proizvodnje iz 4. člena tega zakona;
- predlaga obseg sredstev, ki se namenijo za skupno splošno promocijo in promocijo shem kakovosti oziroma prostovoljnih označb iz četrtega odstavka 8. člena tega zakona;
- spremlja izvajanje nalog, doseženih učinkov in ocenjuje uspešnost rabe sredstev za promocijo;
- sprejema poslovnik o delu sveta za promocijo.

25. člen

(sektorski odbori in posvetovalni odbori)

(1) Z delovanjem sektorskih odborov se zagotavlja sodelovanje posameznih sektorjev pri promociji.

(2) Z delovanjem posvetovalnih odborov se zagotavlja sodelovanje potrošnikov, trgovine, obrti, turizma, Radiotelevizije

Slovenije in interesnih predstavnikov kmetov, kmetijskih in živilskih podjetij ter kmetijskih zadrug pri promociji.

(3) Sektorske odbore in posvetovalne odbore sestavljajo zunanji strokovnjaki s področja promocije kmetijskih in živilskih proizvodov in sektorjev po tem zakonu. Imenuje jih svet za promocijo na predlog reprezentativnih interesnih zastopnikov.

26. člen

(naloge sektorskih in posvetovalnih odborov)

Sektorski odbori opravljajo naslednje naloge:

- na podlagi analiz trga predlagajo sektorje, za katere se izvaja promocija v triletnem obdobju;
- predlagajo višino prispevka za sektorje, za katere se bo izvajala promocija;
- predlagajo usmeritve za izvajanje promocije za določen sektor;
- sodelujejo pri pripravi strokovnih podlag, strateških in programskih usmeritev v okviru posameznih sektorjev;
- predlagajo usmeritve za strateški načrt promocije;
- druge naloge, ki jih določi svet za promocijo.

(2) Posvetovalni odbori opravljajo naslednje naloge:

- predlagajo usmeritve za izvajanje promocije za določen sektor;
- sodelujejo pri pripravi strokovnih podlag, strateških in programskih usmeritev v okviru posameznih sektorjev;
- predlagajo usmeritve za strateški načrt promocije;
- poročajo o izvajanju promocije kmetijskih in živilskih proizvodov s strani drugih javnih in tržnih subjektov ter iščejo možnosti sodelovanja in usklajenega delovanja na tem področju;
- iščejo možnosti racionalizacije pri pridobivanju tržnih podatkov, s katerimi razpolagajo drugi tržni in javni subjekti;
- druge naloge, ki jih določi svet za promocijo.

VII. IZVAJANJE STROKOVNIH NALOG PROMOCIJE IN PROGRAMA PROMOCIJE

27. člen

(izvajanje strokovnih nalog promocije in izvajanje programa promocije)

(1) Strokovne naloge promocije so zlasti:

- priprava predloga strateškega načrta promocije;
- priprava predloga programa promocije;
- priprava predloga strokovnih podlag za javno naročilo za izvedbo programa promocije;
- načrtovanje in usklajevanje aktivnosti po programu promocije;
- identificiranje nadstandardnih lastnosti posameznih skupin proizvodov in priprava specifikacij za nacionalne sheme kakovosti in prostovoljne označbe;
- razvoj in tržno upravljanje pridobljenih označb za nacionalne sheme kakovosti in prostovoljne označbe;
- pridobivanje in zagotavljanje tržnih analiz za potrebe priprave, izvajanja in vrednotenja promocijskih aktivnosti;
- omogočanje dostopa do sekundarnih tržnih informacij in trženjskih podatkovnih zbirk;
- sodelovanje z drugimi organi, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb na področjih kmetijstva, živilstva, prehrane, zdravstva, potrošnikov, trgovine, obrti, gospodarstva, turizma in Radiotelevizijo Slovenije;
- spodbujanje prenosa dobrih praks v zvezi s trženjem v kmetijstvu in živilski industriji;
- opravljanje drugih strokovnih nalog za izvajanje tega zakona.

(2) Naloge za izvedbo programa promocije so zlasti:

- izvajanje oblik promocije po programu promocije;
- izvajanje in vrednotenje oblik promocije po programu promocije;
- priprava letnega poročila o delu, vključno s finančno realizacijo programa promocije.

(3) Izvajalca strokovnih nalog iz prvega odstavka tega člena izbere ministrstvo na podlagi predpisov, ki urejajo javna

naročila, za obdobje šestih let.

(4) Izvajalce izvedbe programa promocije iz drugega odstavka tega člena izbere ministrstvo na podlagi predpisov, ki urejajo javna naročila, za obdobje treh let.

VIII. NADZOR

28. člen

(spremljanje in nadzor nad pobiranjem prispevka)

(1) Plačevanje prispevka od kmetijskih površin in od števila čebeljih družin, obračunavanje in odvajanje prispevka, ki se plačuje od primarnih kmetijskih proizvodov, ter vodenje evidenc kupca nadzira kmetijski inšpektor.

(2) Glede položaja, pravic in dolžnosti inšpektorjev, pooblastil inšpektorjev, postopka inšpekcijskega nadzora, inšpekcijskih ukrepov in drugih vprašanj, povezanih z inšpekcijskim nadzorom, se uporablja zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor, če ni drugače določeno v tem zakonu.

IX. INŠPEKCIJSKO NADZORSTVO

29. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravlja kmetijski inšpektor v skladu s svojimi pristojnostmi.

(2) Zavezanci morajo inšpektorjem iz prejšnjega odstavka omogočiti nemoteno opravljanje inšpekcijskega nadzorstva in jih pri tem ne smejo ovirati ter jim morajo dati zahtevane listine, podatke, pojasnila ali potrebne predmete, ki so potrebni za izvajanje nadzora tega zakona.

30. člen

(pooblastila kmetijskega inšpektorja)

Kmetijski inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo kmetijsko inšpekcijo, še naslednja pooblastila:

- pregledovati proizvodne zmogljivosti proizvajalcev kmetijskih in živilskih proizvodov (npr. kmetijska zemljišča, poslovne, skladiščne in proizvodne prostore, objekte, naprave, predmete, blago ter poslovanje in listine);
- dostopati do podatkov iz evidenc, ki so potrebni za izvajanje nadzora;
- pregledovati listine o odkupljenih, v zakol prevzetih oziroma v notranji realizaciji predelanih količinah kmetijskih proizvodov in preverjati skladnost s podatki o plačilu prispevka, ki se nanašajo na odkupljene, v zakol prevzete oziroma v notranji realizaciji predelane količine kmetijskih proizvodov;
- opravljati druga potrebna dejanja za izvajanje tega zakona.

31. člen

(ukrepi kmetijskega inšpektorja)

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko kmetijski inšpektor poleg ukrepov, določenih s splošnimi predpisi o inšpekcijah, odredi še naslednje ukrepe:

- da se nepravilnosti in pomanjkljivosti po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, odpravijo v roku, ki ga določijo;
- odvzamejo listine za ugotavljanje dejanskega stanja v zvezi z ugotovljenim sumom storitve prekrška;
- z odločbo naloži plačilo prispevka zavezancu, ki ni izpolnil obveznosti plačila prispevka;
- odredi druge potrebne ukrepe za izvajanje tega zakona.

32. člen
(nadzor pri kupcu)

(1) Nadzor nad obračunavanjem in odvajanjem prispevka ter vodenjem evidenc opravlja kmetijski inšpektor.

(2) Nadzor se opravlja v prostorih kupca.

(3) Nadzor obračunov prispevka obsega:

- preverjanje popolnosti, pravočasnosti, formalne, logične in računske pravilnosti obračunov prispevka;
- primerjanje podatkov v obračunanih prispevkih z listinami in podatki v poslovnih knjigah in evidencah kupca, ki se vodijo v skladu s tem zakonom.

X. KAZENSKE DOLOČBE

33. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 1.000 eurov do 5.000 eurov se kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo:

- če kot kupec iz druge alineje prvega odstavka 10. člena tega zakona zavezancem ne obračuna prispevka po prvem odstavku 11. člena tega zakona;
- če kot kupec iz druge alineje prvega odstavka 10. člena tega zakona najpozneje do 20. dne v mesecu ne plača v preteklem mesecu pobranega prispevka po tretjem odstavku 11. člena tega zakona;
- če kot kupec ne hrani poročil o plačanih prispevkih v skladu z 21. členom tega zakona;
- če kot kupec za potrebe nadzora in izterjave prispevka ne vodi evidenc o plačanem prispevku od primarnega kmetijskega proizvoda v skladu z 21. členom tega zakona.

(2) Z globo od 100 evrov do 300 evrov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

34. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 500 eurov do 1.000 eurov se kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za malo gospodarsko družbo, ali samostojni podjetnik posameznik:

- če kot kupec iz druge alineje prvega odstavka 10. člena tega zakona zavezancem ne obračuna prispevka po prvem odstavku 11. člena tega zakona;
- če kupec iz druge alineje prvega odstavka 10. člena tega zakona najpozneje do 20. dne v mesecu ne plača v preteklem mesecu pobranega prispevka po tretjem odstavku 11. člena tega zakona;
- če kot kupec ne hrani poročil o plačanih prispevkih v skladu z 21. členom tega zakona;
- če kot kupec za potrebe nadzora in izterjave prispevka ne vodi evidenc o plačanem prispevku od primarnega kmetijskega proizvoda v skladu z 21. členom tega zakona.

(2) Z globo od 100 eurov do 300 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

35. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 100 eurov do 300 eurov se za prekršek kaznuje skupina proizvajalcev iz 20. člena tega zakona, če ne vzpostavi internih evidenc in ne posreduje podatkov na ministrstvo.

(2) Z globo od 100 eurov do 300 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba skupine proizvajalcev, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

XI. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

36. člen (prehodna določba)

Ne glede na določbe tretjega odstavka 11. člena tega zakona se do vzpostavitve registra za vrtnine prispevek plačuje od površin iz zbirnih vlog za uveljavljanje ukrepov Skupne kmetijske politike iz leta pred koledarskim letom, za katero se obračuna prispevek.

37. člen (roki za izdajo programskih dokumentov in izvršilnih predpisov)

(1) Prvega izvajalca strokovnih nalog promocije iz prvega odstavka 27. člena tega zakona ministrstvo izbere najkasneje v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(2) Prvi strateški načrt promocije iz 6. člena tega zakona sprejme vlada najpozneje v roku štirih mesecev po izbiri izvajalca strokovnih nalog promocije iz prvega odstavka 27. člena tega zakona.

(3) Prvi program promocije iz 7. člena tega zakona sprejme minister v roku šestih mesecev po izbiri izvajalca strokovnih nalog promocije iz prvega odstavka 27. člena tega zakona.

(4) Minister izda predpis iz 7. člena tega zakona najpozneje v roku enega meseca po sprejetju strateškega načrta iz 6. člena tega zakona.

(5) Vlada izda predpis iz 9. člena tega zakona najpozneje v roku dveh mesecev po sprejetju programa promocije iz 7. člena tega zakona.

38. člen (začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka: 322-01/10-76/50

Datum: 24. marec 2011

EPA 1501-V

Državni zbor
dr. Pavel Gantar
predsednik